

ÎNCHEIERE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Caigorodțeva împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului raional Strășeni și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la recuperarea valorii confiscate și naționalizate persoanelor supuse represiunilor politice, repararea venitului ratat și a prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 7 iunie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 16 ianuarie 2017, Olga Caigorodțeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului raional Strășeni și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la recuperarea valorii confiscate și naționalizate persoanelor supuse represiunilor politice, repararea venitului ratat și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a născut la XXXXX, în satul XXXXX r-nul XXXXX și este fiica lui Constantin Pavlov și Liubovi Pavlov, originari din satul XXXXX r-nul XXXXX.

Menționează că la 6 iulie 1949, în conformitate cu Hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești din 28 iunie 1949 nr. 509 „Cu privire la deportarea de pe teritoriul RSS Moldovenești a familiilor de chiaburi, a foștilor moșieri și a marilor comercianți”, dânsa împreună cu familia ei, au fost deportați în regiunea Tiumeni din Federația Rusă.

Indică că prin hotărârea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr. 115 din 10 aprilie 1989, familia ei a fost reabilitată.

Relevă că toată averea, care a aparținut părinților ei în satul XXXXX r-nul XXXXX, a fost naționalizată în anul 1949 în urma represiunilor politice.

Sușține că la momentul deportării, familia ei dispunea de averi considerabile, și anume: două case mari 9 x 4 m și 10 x 6 m, ambele din piatră și coteleți, acoperite cu oale roșii, moară de vânt, două beciuri 5 x 6 m și 10 x 6 m, uscătorie de fructe 18 x 8 m din coteleți, aparat de uscat fructe cu un volum de 30 tone de fructe și cu un venit de 100000 ruble pe sezon, depozit de păstrare a fructelor din coteleț 9 x 3 m, ambar în mărime de 10 x 6 m cu beci din piatră în mărime de 10 x 6 m, grajd pentru vite din piatră în mărime de 15 x 3, mai multe unelte și pluguri pentru prelucrarea pământului, 10,2 ha de pământ arabil, 10,2 ha de vie, 1,0 ha de livadă, gard din piatră în jurul a 4,0 ha de pământ (lot lângă casă), mai multe lucruri și obiecte de uz casnic, dispunea de afaceri cu un venit lunar de la 5000 ruble până la 250000 ruble.

Evidențiază că părinții, frații și surorile ei, toți sunt decedați, iar ea este unicul moștenitor de clasa I, unicul succesor al averii care a aparținut familiei ei.

Notează că la 22 ianuarie 2016, ca unicul moștenitor de clasa I, s-a adresat cu o cerere Președintelui raionului Strășeni, Comisiei speciale de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice în care a solicitat restituirea bunurilor sau recuperarea valorii acestora, însă administrația raionului Strășeni i-a refuzat examinarea cererii.

Remarcă că la 11 noiembrie 2016, a mai depus o cerere către Consiliul raionului Strășeni, Comisiei speciale de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice, care la fel i-a refuzat examinarea cererii.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10 alin. (1), 12 alin. (1), (3), (7) și (9) din Legea nr. 1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, art. 11 lit. i) Cod civil, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6, 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova în beneficiul ei, a unei compensații unice pentru averea confiscată și naționalizată în urma represiunilor politice din anul 1949 în sumă de 850000 euro, a prejudiciului moral cauzat în urma a 40 ani de represiuni politice în sumă de 10000000 euro, venitul ratat de către familia Pavlov pentru perioada 1950-2016, în total 66 ani, în urma represiunilor politice, în sumă de 107580000 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 7 iunie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 7 iunie 2017.

La 17 ianuarie 2018, Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Susține că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Insistă că au fost prezentate probe incontestabile precum că dânsa este fiica lui Constantin Pavlov și Libovi Pavlov și este moștenitor legal de clasa I a averii succesoriale care a aparținut părinților ei.

Consideră eronate concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare de respingere a acțiunii, pe motiv că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 martie 2015 pronunțată într-o altă cauză civilă, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Mariei Mămăliga și Olgăi Caigorodțeva (Pavlov) împotriva Guvernului Republicii Moldova, Consiliului raionului Strășeni, Primăriei și Consiliului satului Lozova r-nul Strășeni și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la restituirea averii și a valorii averii confiscate și naționalizate în anul 1949, ce a aparținut persoanelor supuse represiunilor politice.

Or, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 martie 2015, acțiunea a fost respinsă nu din motivul că nu aveau dreptul de a solicita restituirea bunurilor sau recuperarea valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice sau că nu sunt moștenitori legali de clasa I a averii succesoriale care a aparținut părinților ei, dar din motivul că ea și Maria Mămăliga (Pavlov) nu s-au adresat cu o cerere la Comisia specială de restituire a bunurilor sau de recuperare a valorii acestora persoanelor supuse represiunilor politice, în care urmau să solicite restituirea bunurilor sau recuperarea valorii acestora.

Obiectează că prima instanță neîntemeiat a respins acțiunea pe motiv că valoarea bunurilor nu a fost efectuată în baza calculelor efectuate de către Oficiul Cadastral Teritorial.

Cu referire la prevederile art. 12 alin. (7) și (9) din Legea nr. 1225-XII din 8 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, menționează că Oficiul Cadastral Teritorial nu poate efectua niciun calcul privitor la bunurile imobile din motiv că acestea nu s-au păstrat, iar în ceea ce ține de costul animalelor domestice, ale păsărilor, produselor agricole și terenurilor, dânsa a acceptat ca aceste bunuri să fie evaluate conform prețurilor de piață în vigoare la momentul examinării cererii, însă autoritățile locale au refuzat să facă careva evaluări.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și că menținând hotărârea primei instanțe, instanța de apel a invocat la baza adoptării deciziei sale alte motive, diferite de cele reținute de către prima instanță.

Remarcă că instanța de apel a confirmat faptul că familia Pavlov a dispus de averi considerabile la momentul represiunilor politice și deportării din anul 1949, și că ea era în drept să solicite recuperarea valorii averii, naționalizate în urma

represiunilor politice din anul 1949, pe când prima instanță a respins aceste argumente, instanța de apel reținând doar că valoarea averii nu a fost calculată corect.

Susține că instanța de apel a interpretat și aplicat greșit normele de drept material.

Indică că în situația în care instanța de apel a invocat ca circumstanță de drept prevederile art. 123 alin. (2) CPC, aceasta urma să caseze integral hotărârea primei instanțe, să rejudece pricina și să aplice prevederile art. 265 lit. b) CPC și să înceteze procesul.

La 12 martie 2018, Guvernul Republicii Moldova a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul Olgăi Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, ca inadmisibil.

La 13 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Consiliul raional Strășeni a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2018, cauza civilă a fost ridicată de la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc și remisă la Curtea de Apel Chișinău pentru emiterea unei încheieri de corectare a greșelilor strecurate în decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2018, a fost corectată eroarea materială din decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin indicarea corectă în partea introductivă, conținut și dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, a unuia din pârâți, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în loc de Ministerul Economiei al Republicii Moldova, indicat eronat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Olga Caigorodțeva, reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic